

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עישו עלינו בית, עישו עלינו מערה, הוא מת ואני נצלתי - אינה נאמנת	ת"ש:										!	◇	קטו.
שאני התם, דאמינן לה: כי היכי דלדידך איתרחיש ניסא, לדידיה נמי איתרחיש ניסא.											?		קטו.
נפלו עלינו עובדי כוכבים, נפלו עלינו ליסטם, הוא מת ונצלתי - נאמנת	ת"ש:										!	◇	קטו.
התם כדרב אידי											?		קטו.
אשה, כלי זינה עליה.	דא"ר אידי:										?	◇	קטו.
ההוא גברא דבשילהי הלוליה איתלי נורא בי גנני, אמרה להו דביתהו: חזו גבראי! חזו גבראי! אתו חזו גברא תרוכא דשדי, ופסתא דידא דשדיא												◇	קטו.
היינו עישו עלינו בית, עישו עלינו מערה	סבר רב חייא בר אבין למימר:										■	◇	קטו.
מי דמי? התם לא קאמרה חזו גבראי חזו גבראי, ועוד, גברא חרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא.	רבא:										?	◇	קטו.
ורב חייא בר אבין?											?		קטו.
גברא חרוכא דשדיא - אימא, איניש אחרינא אתא לאצולי ואכילתיה נורא, ופסתא דידא דשדיא - נורא איתליא ואתיליד ביה מומא, ומחמת כיסופא אזל וערק לעלמא.											!		קטו.
עד אחד במלחמה, מהו? טעמא דעד אחד מהימן - משום דמילתא דעבידא לאיגלויי הוא לא משקר, ה"נ לא משקר, או דלמא טעמא דעד אחד - משום דהיא גופא דייקא ומינסבא, והכא - לא דייקא ומינסבא?	איבעיא להו:										^	◇	קטו.
כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, ואמר לי: שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא, ונמתי לו: כן הדברים אמר לי, אמור להם משמי: אתם יודעים, המדינה הזו משובשת בגייסות, כך מקובלני מר"ג הזקן, שמשיאין האשה על פי עד אחד מאי מדינה משובשת בגייסות? לאו אע"ג דמדינה זו משובשת, כך מקובלני, שמשיאין על פי עד אחד, אלמא: עד אחד מהימן.	רמי בר חמא: ת"ש, אמר רבי עקיבא:										!	◇	קטו.
אי הכי, מאי שנא מדינה זו? כל מקום שיש גייסות מיבעי ליה	רבא:										?		קטו.
ה"ק: אתם יודעים שמדינה זו משובשת בגייסות, ולא אפשר לי למשבק איניש ביתי ומייתי קמי רבנן, כך מקובלני מרבן גמליאל, שמשיאין האשה ע"פ עד אחד.	אלא אמר רבא:										■	◇	קטו.
מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו באין עם אבא יוסי בן סימאי בספינה, וטבעה, והשיא רבי נשותיהן ע"פ נשיב	ת"ש:										!	◇	קטו.
והא מים כמלחמה דמו, ונשים אפי' מאה כעד א' דמו											!		קטו.
השיא.	וקתני:										!		קטו.
ותסברא? מים שאין להם סוף נינהו, ומים שאין להם סוף - אשתו אסורה אלא ה"ד? דאמרי: אסקינהו קמן וחזינהו לאלתר, וקאמרי סימנין, דלאו עליהו סמכין אלא אסימנים.											?	◇	קטו.
ההוא גברא דאפקיד שומשמי גבי חבריה, אמר ליה: הב לי שומשמי, אמר ליה: שקולתינהו. והא כן וכן היינן, ובחביתא רמיין א"ל: דידך שקולתינהו, והני אחריני נינהו.												◇	קטו:
היינו שני תלמידי חכמים, ולא אמרינן הנך אזלו לעלמא והני אחריני נינהו	סבר רב חסדא למימר:										■	◇	קטו:
מי דמי? התם קאמרי סימנים, הכא שומשמי מאי סימנא אית להו? ודקאמר כן וכן היינן, אימר חושבנא איתרמי.	אמר ליה רבא:										?	◇	קטו:
ומי חיישינן שמא פינן?	מר קשישא בר רב חסדא לרב אשי:										?		קטו:
מצא כלי וכתוב עליו קו"ף - קרבן, מ"ם - מעשר, דל"ת - דמוע, ט"ת - טבל, ת"ו - תרומה, שבשעת הסכנה היו כותבין ת"ו תחת תרומה	והתנן: [ת"ק]										?	◇	קטו:
ולא חיישינן שמא פינן?	רבינא לרב אשי:										!		קטו:
אפילו מצא חבית וכתוב עליה תרומה - הרי אלו חולין, שאני אומר: אשתקד הוה מלא תרומה ופינה	אימא סיפא, רבי יוסי:										!	◇	קטו:
אלא, דכולי עלמא חיישינן שמא פינן, והכא בהא קמפלגי											!	◇	קטו:
אם איתא דפינהו מיכפר הוה כפר	מר סבר: [ת"ק]										!	◇	קטו:
אימר אשתלווי אשתלי, אי נמי, לפנחיא שבקיה.	ואידך: [רבי יוסי]										!	◇	קטו:
יצחק ריש גלותא בר אחתיה דרב ביבי הוה קאזיל מקורטבא לאספמאי ושכיב												◇	קטו:

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement-■ ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יצחק ריש גלותא בר אחתיה דרב ביבי הוה קאזיל מקורטבא לאספמיא ושכיב, מי חיישנן לתרי יצחק או לא?	שלחו מהתם:										▲	◇	קטו:
חיישנן	אביי:										◆ !	◇	קטו:
לא חיישנן.	רבא:										◆ !	◇	קטו:
מנא אמינא לה? דההוא גיטא דאשתכח בנהרדעא, וכתיב: בצד קלוניא מתא אנא אנדרולינאי נהרדעא פטרית ותרכית ית פלונית אנתתי, ושלחה אבוה דשמואל לקמיה דרבי יהודה נשיאה	אביי:										○ ■	◇	קטו:
יבדק נהרדעא כולה.	ושלח ליה: [רבי יהודה]										○ ■		קטו:
אם איתא, יבדק כל העולם מיבעי ליה אלא משום כבודו דאבוה דשמואל הוא דשלח הכי.	ורבא אמר:										?		קטו:
מנא אמינא לה? דהנהו תרי שטרי דנפקי במחוזא, וכתיב בהו: חבי בר ננאי וננאי בר חבי, ואגבי בהו רבה בר אבוה זוזי	רבא:										○ ■	◇	קטו:
והא חבי בר ננאי וננאי בר חבי במחוזא שכיחי טובא.											■		קטו:
ואביי?											?		קטו: